Ένας επίκαιρος λόγος

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 23 Δεκεμβρίου, 2019

Πλησιάζουν τα Χριστούγεννα, περίοδος κατά την οποία διασχίζει, έστω φευγαλέα, τον νου μας η σκέψη ότι έχουν κάτι να μας πουν για τις σχέσεις μας με τους ανθρώπους. Ευκαίρως λοιπόν παραθέτουμε **δύο μικρά αποσπάσματα από Ομιλίες του Μεγάλου Βασιλείου και του Αστερίου, επισκόπου Αμασείας**. Αφορούν σε εκείνους που νομίζουν ότι όλη κι όλη η ιστορία είναι τα πράγματα που κατέχεις, είτε πλούτος είτε εξουσία.

Καταλαβαίνουμε ότι είναι εξαιρετικά δύσκολο ο λόγος αυτός να φθάσει στα συμπόσια της νέας πλουτοκρατίας, ή να αγγίξει την καρδιά των σημερινών αισχροκερδών και τοκογλύφων. Έχουμε όμως βέβαιη την ελπίδα ότι θα αγγίξει τους νέους, τουλάχιστον εκείνους που έχουν όραμα, πίστη και φρόνημα, ώστε να συνοδέψουν τη μωρία στην τελευταία της κατοικία. Γένοιτο!

—:—

Αυτός λοιπόν που ζει με τρυφή, χρειάζεται πρώτον οικία πολυτελή, στολισμένη όπως οι νύμφες με ψηφίδες και λίθους και χρυσό, με προσανατολισμό κατάλληλο, ανάλογο με τις εναλλαγές των εποχών του έτους. Διότι πρέπει τον χειμώνα να κατοικεί σε μέρος ευήλιο και στραμμένο προς τις ακτίνες τού νότου, η θερινή του όμως κατοικία πρέπει να βλέπει προς βορρά, ώστε να αερίζεται από λεπτές και συγχρόνως ψυχρές βορεινές αύρες. Εκτός τούτου χρειάζονται πολυτελή καλύμματα για να ενδύσουν τα βάθρα, τις κλίνες, τα στρώματα, τις θύρες. Πράγματι όλα όσα έχουν, και τα άψυχα, τα ενδύουν επιμελώς, ενώ την ίδια στιγμή οι πτωχοί εκδύονται ελεεινώς. Πρόσθεσε

επί πλέον σ’ αυτά και αναλογίσου τον άργυρο των σκευών, τον χρυσό, την πολυδάπανη προμήθεια των φασιανών, τον οίνο από την Φοινίκη, ο οποίος ρέει άφθονος για τους πλουσίους και πανάκριβος. Εδώ βάλε στον νου σου το πλήθος που περικυκλώνει κάθε τραπέζι: τους τραπεζοποιούς, τους οινοχόους, τους ταμίες και όσους πληρώνονται από αυτούς, τους μουσικούς, τις χορεύτριες, τους κόλακες, τους παράσιτους, όλο τον συρφετό που ακολουθεί την ματαιότητα. Για να αποκτηθούν όλα αυτά, πόσοι πτωχοί αδικούνται! Πόσοι ορφανοί γρονθοκοπούνται! Πόσες χήρες δακρύζουν! Πόσοι σπαράσσονται δεινώς και τρέχουν στην αγχόνη! Και η ψυχή αυτών των ανθρώπων, ωσάν να γεύθηκε κάποιο νερό της λήθης, λησμονεί ολοτελώς τον εαυτό της.

Αστέριος Αμασείας (4ος αιώνας)

*

Εμπρός λοιπόν, διάθεσε τον πλούτο ποικιλοτρόπως, γίνε φιλότιμος και λαμπρός όσον αφορά τις δαπάνες γι’ αυτούς που έχουν ανάγκη. Μην αυξάνεις τις τιμές εκμεταλλευόμενος τις ανάγκες των άλλων. Μη περιμένεις πότε θα υπάρξει έλλειψη σίτου για να ανοίξεις τις σιταποθήκες. Μη περιμένεις λιμοκτονία για να κερδίσεις χρυσό, ούτε κοινή στέρηση για να πλουτίσεις. Μη καπηλευθείς ανθρώπινες συμφορές. Μην ερεθίσεις τα τραύματα εκείνων που έχουν πληγωθεί από τις μάστιγες. Συ όμως αποβλέπεις στο χρήμα, και στον αδελφό δεν προσβλέπεις. Και γνωρίζεις μεν τη σημασία που έχει το χάραγμα του κάθε νομίσματος, και ξεχωρίζεις το γνήσιο από το πλαστό, αγνοείς όμως εντελώς τον αδελφό στην ώρα της ανάγκης. Και σε υπερευχαριστεί μεν το ωραίο χρώμα του χρυσού, **δεν υπολογίζεις όμως πόσο σε επιβαρύνει ο στεναγμός του πτωχού**. Πώς να σου κάμω γνωστά τα βάσανα του;

Θησαύρισε για τον εαυτό σου θησαυρό στον ουρανό. Αυτά που εναποτίθενται εκεί ούτε ο σκόρος τα κατατρώγει, ούτε η σήψη τα αφανίζει, ούτε τα κλέπτουν ληστές. Τι σε εμποδίζει να τα δώσεις τώρα; Δεν έχεις τον φτωχό ενώπιόν σου; Δεν είναι πλήρεις οι αποθήκες; Ο πεινασμένος λιώνει, ο γυμνός παγώνει, ο οφειλέτης έρχεται και συ αναβάλλεις την ελεημοσύνη για την επαύριο; Τώρα όμως είσαι κατηφής και αμίλητος, αποφεύγεις τις συναντήσεις, μη τυχόν αναγκασθείς να βγάλεις έστω και το παραμικρό από τα χέρια σου. Ένα λόγο γνωρίζεις· δεν έχω, δεν θα δώσω, είμαι φτωχός. Είσαι πράγματι φτωχός, φτωχός από αγάπη, φτωχός από φιλανθρωπία, φτωχός από πίστη στο Θεό, φτωχός από ελπίδα αιώνια. Κάμε συμμέτοχους τους αδελφούς σου· εκείνο που αύριο σαπίζει, δώσε το σήμερα σ’ αυτόν που το στερείται. **Η χειρότερη μορφή πλεονεξίας είναι το να μη δίνει κάποιος στους ενδεείς ούτε από αυτά που φθείρονται.**

Και ποιόν, λέγει, αδικώ, με το να κρατώ για τον εαυτό μου αυτά που μου ανήκουν;

Ποια, πες μου, είναι αυτά που σου ανήκουν; Από πού τα έλαβες; Όπως ακριβώς κάποιος που βρίσκει στο θέατρο θέση με καλή θέα, εμποδίζει έπειτα τους εισερχομένους, θεωρώντας δικό του αυτό που είναι για κοινή χρήση, έτσι είναι και οι πλούσιοι. Αφού κυρίευσαν εκ των προτέρων τα κοινά αγαθά, τα ιδιοποιούνται, απλώς επειδή τα πρόλαβαν. **Εάν όμως ο καθένας κρατούσε εκείνο που αρκεί για την κάλυψη των αναγκών του και άφηνε το περίσσευμα σ' αυτόν που το χρειάζεται, κανείς δεν θα ήταν πλούσιος, αλλά και κανείς φτωχός**.

Πώς να σου καταστήσω γνωστά τα βάσανα του φτωχού, ώστε να μάθεις πόσο μεγάλοι στεναγμοί ευρίσκονται πίσω από τους θησαυρούς σου; Ω πόσο ποθητός θα σου φανεί κατά την ημέρα της κρίσεως ο λόγος αυτός:

«*Δείτε οι ευλογημένοι του Πατρός μου, κληρονομήσατε την ητοιμασμένην υμίν βασιλείαν από καταβολής κόσμου. Επείνασα γαρ και εδώκατέ μοι φαγείν, εδίψησα και εποτίσατε με· γυμνός ήμην και περιεβάλετε με*»!

Αλλά πόσο μεγάλη φρίκη και ιδρώτας και σκοτασμός θα σου προκληθεί εάν ακούσεις: «*Πορεύεσθε απ' εμού οι κατηραμένοι εις τό σκότος το εξώτερον, το ητιμασμένον τω διαβόλω και τοις αγγέλους αυτού. Επείνασα γαρ και ουκ εδώκατε μοι φαγείν, εδίψησα και ουκ εποτίσατε με, γυμνός ήμην και ου περιεβάλετέ με*»! Διότι εκεί δεν κατηγορείται ο άρπαγας, αλλά κατακρίνεται όποιος δεν μοιράζεται τα αγαθά του με τον πλησίον.

Μέγας Βασίλειος, Αρχιεπίσκοπος Καισαρείας (4ος αιώνας)

(Πηγή: koutloumous.com*)*